

*Ecumenical Patriarchate
Greek Orthodox Metropolis of New Jersey*

ASCENSION

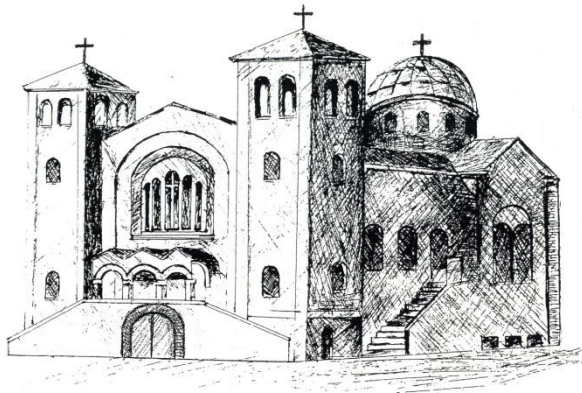
Greek Orthodox Church

FAIRVIEW - NEW JERSEY

Weekly Bulletin

Sunday, July 28, 2019

6th Sunday of Matthew

Οικουμενικόν Πατριαρχεῖον
Ιερά Μητρόπολις Νέας Ιερσέης
Ελληνική Ορθόδοξη Εκκλησία
ΘΕΙΑΣ ΑΝΑΛΗΨΕΩΣ
ΦΕΡΒΙΟΥ ΝΕΑΣ ΙΕΡΣΕΗΣ
ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟ ΔΕΛΤΙΟ
ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
Rev. Christos L. Pappas, Protopresbyter

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ & ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ

Κυριακή, 28 Ιουλίου, 2019

Στ.' Ματθαίου - Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

Κυριακή, 4 Αυγούστου, 2019

Ζ' Ματθαίου

8:30 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος, Θ. Λειτουργία

SCHEDULE OF SERVICES AND EVENTS

Sunday, July 28, 2019

6th Sunday of Matthew - Irene of Chrysovalantou

8:30 a.m. – 11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Sunday, August 4, 2019

7th Sunday of Matthew

8:30 a.m. – 11:30 a.m., Orthros, Divine Liturgy

Πρὸς Ῥωμαίους 12:6-14 τὸ ἀνάγνωσμα

Ἀδελφοί, ἔχοντες δὲ χαρίσματα κατὰ τὴν χάριν τὴν δοθεῖσαν ἡμῖν διάφορα, εἴτε προφητείαν, κατὰ τὴν ἀναλογίαν τῆς πίστεως· εἴτε διακονίαν, ἐν τῇ διακονίᾳ· εἴτε ὁ διδάσκων, ἐν τῇ διδασκαλίᾳ· εἴτε ὁ παρακαλῶν, ἐν τῇ παρακλήσει· ὁ μεταδιδούς, ἐν ἀπλότητι· ὁ προϊστάμενος, ἐν σπουδῇ· ὁ ἐλεῶν, ἐν ἰλαρότητι. Ἡ ἀγάπη ἀνυπόκριτος. Ἀποστυγοῦντες τὸ πονηρόν, κολλώμενοι τῷ ἀγαθῷ. Τῇ φιλαδελφίᾳ εἰς ἀλλήλους φιλόστοργοι· τῇ τιμῇ ἀλλήλους προηγούμενοι· τῇ σπουδῇ μὴ ὀκνηροί· τῷ πνεύματι ζέοντες· τῷ κυρίῳ δουλεύοντες· τῇ ἐλπίδι χαίροντες· τῇ θλίψει ὑπομένοντες· τῇ προσευχῇ προσκαρτεροῦντες· ταῖς χρείαις τῶν ἁγίων κοινωνοῦντες· τὴν φιλοξενίαν διώκοντες. Εὐλογεῖτε τοὺς διώκοντας ὑμᾶς· εὐλογεῖτε, καὶ μὴ καταρᾶσθε.

**The reading is from St. Paul's Letter to the Romans
12:6-14**

Brethren, having gifts that differ according to the grace given to us, let us use them: if prophecy, in proportion to our faith; if service, in our serving; he who teaches, in his teaching; he who exhorts, in his exhortation; he who contributes, in liberality; he who gives aid, with zeal; he who does acts of mercy, with cheerfulness. Let love be genuine; hate what is evil, hold fast to what is good; love one another with brotherly affection; outdo one another in showing honor. Never flag in zeal, be aglow with the Spirit, serve the Lord. Rejoice in your hope, be patient in tribulation, be constant in prayer. Contribute to the needs of the saints, practice hospitality. Bless those who persecute you; bless and do not curse them.

Ἐκ τοῦ Κατὰ Ματθαῖον 9:1-8 Εὐαγγελίου τὸ Ἀνάγνωσμα

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἐμβὰς εἰς πλοῖον διεπέρασε καὶ ἦλθεν εἰς τὴν ἰδίαν πόλιν. Καὶ ἰδοὺ προσέφερον αὐτῷ παραλυτικὸν ἐπὶ κλίνης βεβλημένον· καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὴν πίστιν αὐτῶν εἶπε τῷ παραλυτικῷ· θάρσει, τέκνον· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου. καὶ ἰδοὺ τινες τῶν γραμματέων εἶπον ἐν ἑαυτοῖς· οὗτος βλασφημεῖ. καὶ ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς τὰς ἐνθυμήσεις αὐτῶν εἶπεν· ἵνα τί ὑμεῖς ἐνθυμεῖσθε πονηρὰ ἐν ταῖς καρδίαις ὑμῶν; τί γὰρ ἐστὶν εὐκοπώτερον, εἰπεῖν, ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι, ἢ εἰπεῖν, ἔγειρε καὶ περιπάτει; ἵνα δὲ εἰδῆτε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἁμαρτίας - τότε λέγει τῷ παραλυτικῷ· ἐγερθεὶς ἄρον σου τὴν κλίνην καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου. καὶ ἐγερθεὶς ἀπῆλθεν εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ. ἰδόντες δὲ οἱ ὄχλοι ἐθαύμασαν καὶ ἐδόξασαν τὸν Θεὸν τὸν δόντα ἐξουσίαν τοιαύτην τοῖς ἀνθρώποις.

The Gospel According to Matthew 9:1-8

At that time, getting into a boat Jesus crossed over and came to his own city. And behold, they brought to him a paralytic, lying on his bed; and when Jesus saw their faith he said to the paralytic, "Take heart, my son; your sins are forgiven." And behold, some of the scribes said to themselves, "This man is blaspheming." But Jesus, knowing their thoughts, said, "Why do you think evil in your hearts? For which is easier, to say 'Your sins are forgiven,' or to say 'Rise and walk?' But that you may know that the Son of man has authority on earth to forgive sins" he then said to the paralytic -- "Rise, take up your bed and go home." And he rose and went home. When the crowds saw it, they were afraid, and they glorified God, who had given such authority to men.

St Irene of Chrysovalantou

St Irene became the Abbess of the women's Chrysovalantou[1] Monastery, Constantinople (modern day Istanbul). Irene was born in Cappadocia, Central Anatolia, she came to Constantinople at the invitation of scouts, who were looking for potential suitors for Emperor Michael III[2]. After his father, Emperor Michael II died, his mother, Empress Theodora reigned as regent. Empress Theodora was an iconodule and restored the use of icons in the church[3]. We will look further at Theodora's life on 11 February when her life is celebrated.

St Irene was born into a wealthy, aristocratic Cappadocian family. Irene's sister was already married to Vardis[4], the Empresses brother. On her journey to Constantinople Irene had visited a Holy man called Ioannikios the Great who lived on Mt Olympus in Asia Minor[5]. Ioannikios the Great did not receive every visitor but he received St Irene because he knew from God that she was a spiritual woman and about her quest in going to Constantinople. When they met he said to her: "Welcome servant of God, Irene. Go to the capitol and rejoice for the Convent of Chrysovalantou needs you to shepherd her virgins."[6]

Irene was undoubtedly surprised that Ioannikios knew her name and that he suggested that she should enter a convent. He had agreed to meet her because he believed she was a woman of God's choosing who was spiritually mature for her age. After their meeting she continued to Constantinople where she learnt that Emperor Michael had married someone else. In Constantinople she was welcomed by her relatives already living there and

received many offers of marriage. After finding out more about the Convent Chrysovalantou she entered the convent as a novice. As she took this step she gave away all her clothes and wealth, freed her servants and became a novice nun.

In the Convent she was faithful in prayer and in doing whatever work was required of her – she was always ready to do the humblest of service. While still a novice the Abbess, who recognized St Irene’s spiritual development, allowed her to pray during the night hours. During these times of night prayer she would stand with her arms outstretched to heaven. After she became Abbess she would sometimes go and pray in the convent garden and was observed there in the night levitating and the Cyprus trees bowing down to her.

When the Abbess died St Irene was nominated as her successor by Patriarch Methodios. She felt unequal to the task. Patriarch Methodios believed in nominating St Irene to be Abbess he had been directed by the Holy Spirit.

Irene was throughout her life a diligent woman of prayer. She was able, through the power of God that was bestowed on her to pray for healing and for freedom from demonic activity in individuals lives, she also had a gift of being able to understand what was troubling the hearts and minds of those she met.

There is a Life of St Irene which was possibly written in the last two decades of the tenth century. The Swedish Byzantine scholar Jan Olof Rosenquist[7] has translated the text and deals with some of the inconsistencies of the text.

John Sanidopoulos[8], in his blog suggested that the Convent may have been on the fifth hill of Constantinople. He suggests that the Monastery of Chrysovalantou was “located on its fifth hill known

then as Chrysovalantou from which the Monastery took its name (though according to St Irene’s biography the official name of this monastery was dedicated to the Archangels Michael and Gabriel). Today the fifth of the seven hills of Constantinople is occupied by Sultan Selim Mosque and the Church of the Theotokos Pammakaristos...Though the remains of the monastery have not been found, the only topographical allusion to it that we have is its close proximity to the cistern of Aspar, according to St Irene’s biography, which was on the fifth hill north of the Church of the Holy Apostles (which was on the fourth hill).”

St Irene knew from God when she would die, she gathered the nuns around her and passed away on 28 July 912 at the age of 103 years.

Οσία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου-Τα θαυματουργά μύλα της Αγίας

Η Αγία Ειρήνη η Χρυσοβαλάντου, που γιορτάζει σήμερα, ήταν ηγουμένη της Μονής Χρυσοβαλάντου. Το όνομά της έχει συνδεθεί με θαύματα σχετικά με τη γονιμότητα και τις επαπειλούμενες εγκυμοσύνες.

Στα μέσα του 9ου αιώνα μ.Χ., όταν αυτοκράτορας του Βυζαντίου ήταν ο εικονομάχος Θεόφιλος και σύζυγός του η εικονολάτρισσα Θεοδώρα, γεννήθηκε στην Καππαδοκία της Μικράς Ασίας, η Ειρήνη Χρυσοβαλάντου. Πατέρας της ήταν ο πατρίκιος Φιλάρετος ο Καππαδόκης, στρατιωτικός διοικητής και μητέρα της η πατρικία Ζωή, γυναίκα όμορφη και σεβαστή σε όλη την Καισαρεία για τον ενάρετο βίο της. Το ανδρόγυνο είχε αποκτήσει δυο κόρες, την Καλλινίκη και την Ειρήνη.

Ο Φιλάρετος όμως έχασε τη γυναίκα του, όταν εκείνη ήταν ακόμη πολύ νέα. Έτσι, η ανατροφή των δύο κορών τους ανατέθηκε στην πατρικία Σοφία, τη μεγαλύτερη αδερφή του στρατηγού.

Η Ειρήνη υποψήφια σύζυγος του αυτοκράτορα

Το χειμώνα του 843, η αυτοκράτειρα Θεοδώρα, χήρα πια και επίτροπος του γιου της Μιχαήλ Γ', κάλεσε τον πατρικίο Φιλάρετο στην Κωνσταντινούπολη. Είχε αποφασίσει να θέσει οριστικό τέλος στην Εικονομαχία και γι' αυτό το εγχείρημα χρειαζόταν τη βοήθεια και του στρατού και των ιερέων. Εμπιστεύτηκε λοιπόν το Φιλάρετο και τον Ομολογητή Μάξιμο (μετέπειτα Πατριάρχη). Όταν επιτεύχθηκε ο σκοπός της και οι ιερές εικόνες αναστηλώθηκαν (19 Φεβρουαρίου 843 μ.Χ.), ζήτησε από το Φιλάρετο να φέρει στην Κωνσταντινούπολη την όμορφη θυγατέρα του, προκειμένου να την παντρέψει με το γιο της Μιχαήλ. Ο Φιλάρετος μήνυσε αμέσως στην αδερφή του να στείλει την Ειρήνη, που τότε ήταν 15 χρονών, στη Βασιλεύουσα με τη συνοδεία του πατρικίου στρατηγού Νικηφόρου, αδερφού της μακαρίτισσας συζύγου του. Τα νέα ότι η Ειρήνη θα παντρευόταν τον αυτοκράτορα και θα φορούσε το στέμμα της αυτοκρατορίας διαδόθηκαν σαν αστραπή σε όλη την Καππαδοκία.

Η μονή που έμεινε παγερά αδιάφορη σε όλη αυτήν την αναστάτωση ήταν και η άμεσα ενδιαφερόμενη: η Ειρήνη. Από πολύ νωρίς είχε ποθήσει το μοναχικό βίο και οι λόγοι που δέχτηκε με χαρά αυτό το ταξίδι προς τη Βασιλεύουσα απείχαν πολύ από αυτό που όλοι νόμιζαν: Ταξίδευε στην Πόλη για να αποχαιρετήσει την πολυαγαπημένη της αδερφή, την οποία δεν είχε ξαναδεί από την ημέρα των λαμπρών γάμων της (είχαν

περάσει τέσσερα χρόνια από τότε) και για να αποσπάσει την ευχή του πατέρα της, ώστε να αποσυρθεί στη μονή που τόσο διακαώς ποθούσε.

Ο Φιλάρετος γνώρισε σε μια αποστολή του στην Αδριανούπολη το γιο του Έπαρχου της πόλης Νικήτα, πατρικίο Φωτεινό. Ο Φιλάρετος θεώρησε ότι ήταν ο πιο κατάλληλος για να ευτυχίσει στο πλευρό του η Ειρήνη και αμέσως μίλησε στον πατέρα του νέου. Οι δύο πατεράδες έδωσαν λόγο να αρραβωνιάσουν τα παιδιά τους. Η Ειρήνη όμως, όταν ο πατέρας της ανακοίνωσε τους προαποφασισμένους αρραβώνες της, τον πληροφόρησε για την αμετάκλητη απόφασή της να λάβει το μοναχικό σχήμα. Ακολούθησε έντονη συναισθηματική σύγκρουση πατέρα και κόρης, έπειτα από την οποία η ευαίσθητη Ειρήνη ασθένησε σοβαρά και κινδύνεψε ακόμη και η ζωή της. Όταν η υγεία της αποκαταστάθηκε, ο πατρικίος Φιλάρετος, συνειδητοποιώντας ότι η Ειρήνη είχε λάβει μια απόφαση ζωής, την οδήγησε ο ίδιος στη γυναικεία κοινοβιακή μονή των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Μιχαήλ & Γαβριήλ του Χρυσοβαλάντου, η οποία βρισκόταν στα περίχωρα της Κωνσταντινούπολης.

Μοναχή και Ηγουμένη της μονής Χρυσοβαλάντου

Στη μονή αυτή, σε ηλικία περίπου 15 ετών, η Ειρήνη έγινε μοναχή και έξι χρόνια αργότερα Ηγουμένη της μονής Χρυσοβαλάντου. Οι συναξαριστές αναφέρουν πολλά θαύματα τα οποία επιτέλεσε η Ειρήνη ως Ηγουμένη, τρία όμως από αυτά θεωρήθηκαν ιδιαίτερα σημαντικά, ώστε επηρέασαν άμεσα την ορθόδοξη αγιογραφία.

Ο άγγελος-οδηγός

Η Ειρήνη έδινε πολλή μεγάλη σημασία στην εξομολόγηση. Κάθε πρωί προσκαλούσε τις αδελφές στον ιερό ναό των Αρχαγγέλων και τις εξομολογούσε, ενώ πολλές φορές πήγαιναν και λαϊκοί να την επισκεφθούν και να ζητήσουν την καθοδήγησή της. Η Ειρήνη ζήτησε στην προσευχή της το διορατικό χάρισμα, για να γνωρίζει τι κρύβει ο εξομολογούμενος στην καρδιά του.

Ένα πρωί λοιπόν, όταν η Ειρήνη έμπαινε στο ναό για να προσκυνήσει και να αρχίσει το ποιμαντικό έργο της, βλέπει μπροστά της έναν άγγελο και τον ακούει να της απευθύνει τον εξής χαιρετισμό: «Χαίρε δούλη του Υψίστου, Ειρήνη. Εκείνος μ' έστειλε να σε διακονώ χάρις εκείνων που μέλλουν δια μέσου εσού να σωθούν. Έχω διαταγή, σύμφωνα με την αίτησή σου, να βρίσκομαι πάντα πλησίον σου και να σου αποκαλύπτω τα μυστικά που κρύβουν οι ανθρώπινες καρδιές».

Από εκείνη τη στιγμή ο άγγελος ήταν πάντα πλάι της και της φανέρωνε μύχιες σκέψεις των ανθρώπων που κατέφευγαν στη συμβουλή της. Μάλιστα, με τόση λεπτότητα διόρθωνε τα σφάλματα και συμβούλευε, που όλοι, μοναχές και λαϊκοί, από όλες τις κοινωνικές τάξεις της Πόλης, την αποζητούσαν συνεχώς, ώστε να διδαχθούν και να διορθωθούν. Για τον Άγγελο τούτο που την καθοδηγούσε (σύμφωνα με μαρτυρίες του τότε, και τους βιογράφους της), λέγεται ότι είναι ο 'Αρχων Φιλάρετος ένας Αρχάγγελος από τις τάξεις των Σεραφείμ.

Τα λυγισμένα κυπαρίσσια και η αιώρηση της αγίας

Το δεύτερο θαύμα, η συναξαριστική παράδοση μας το μεταφέρει ως εξής: Τις έναστρες νύχτες, η οσία Ειρήνη στεκόταν έξω από

το κελί της και προσευχόταν. Μία από τις βραδιές αυτές, κάποια αδελφή αγρυπνούσε έξω από το κελί της και είδε το εξής παράδοξο: Τα δύο πανύψηλα κυπαρίσσια, τα οποία ορθώνονταν αριστερά και δεξιά στην είσοδο του Καθολικού, λύγιζαν μπροστά στην προσευχόμενη αγία σαν να την προσκυνούσαν και η ίδια η Ειρήνη δεν πάταγε στη γη αλλά αιωρούνταν περίπου ένα μέτρο πάνω από το έδαφος. Όταν η οσία ολοκλήρωσε την προσευχή της, σταύρωσε τα δυο κυπαρίσσια και εκείνα επανήλθαν στη φυσιολογική τους θέση.

Η μοναχή κατάπληκτη, με ανάμειχτα συναισθήματα φόβου και θαυμασμού, συγκρατήθηκε και δεν είπε τίποτα στην υπόλοιπη αδελφότητα. Το επόμενο βράδυ παραφύλαξε πάλι έξω από το κελί της και το ίδιο παράδοξο γεγονός επαναλήφθηκε και ξανά το ίδιο, το τρίτο κατά σειρά βράδυ. Την επόμενη νύχτα, η μοναχή, χωρίς να την αντιληφθεί η Ηγουμένη της, έτρεξε στα λυγισμένα κυπαρίσσια, έδεσε από ένα λευκό μαντήλι στις κορυφές τους και επέστρεψε στο κελί της. Πολλά από τα θαύματα της αγίας εξαφανίστηκαν στη σιωπή της συνοδείας της.

Τα θεόσταλτα μήλα

Κάποια χρονιά, ξημερώνοντας η γιορτή του μεγάλου Βασιλείου και μετά την τέλεση του εσπερινού, η αγία ξαγρυπνούσε προσευχόμενη. Πλησίαζε η ώρα του όρθρου και τότε η Ειρήνη ακούει κάποια φωνή να της λέει: «Υποδέξου το ναυτικό που σου φέρνει τα εσπεριδοειδή και φάε να ευφρανθεί η ψυχή σου». Μετά το πέρας της θείας λειτουργίας, η αγία λέει στην πορτάρισσα να ανοίξει την πόρτα της μονής και να οδηγήσει τον άνθρωπο που περιμένει εκεί στον ξενώνα, όπου θα πήγαινε και η ίδια να τον

συναντήσει.

Πράγματι, η οσία Ειρήνη του Χρυσοβαλάντου συνάντησε τον άνθρωπο και τον ακούει να της εξιστορεί την ιστορία του.

Ολοκληρώνοντας τη διήγησή του, ο ναυτικός προσκύνησε την Ειρήνη και της πρόσφερε τα μήλα. Η αγία τα δέχτηκε με δάκρυα ευλάβειας και ευγνωμοσύνης ευχαριστώντας τον άγιο ευαγγελιστή και απόστολο Ιωάννη. Στο κελί της γονάτισε και ευχαρίστησε τον Χριστό για αυτό το δείγμα της εύνοιάς Του προς τη δούλη Του.

Η αγία Ειρήνη, με την έμφυτη ευφυΐα της και τη χάρη του αγίου Πνεύματος, εννόησε ότι το θείο αυτό δώρο ήταν ουράνια πρόσκληση. Όταν έφτασε η μεγάλη Τεσσαρακοστή, έκοψε το ένα μήλο σε λεπτά κομματάκια και έτρωγε ένα κομμάτι κάθε μέρα, απέχοντας από οποιαδήποτε άλλη τροφή, ακόμη και από το νερό. Τη Μεγάλη Πέμπτη, ύστερα από τη θεία λειτουργία και αφού όλες οι μοναχές κοινώνησαν των Αχράντων Μυστηρίων, η Ειρήνη έκοψε και το δεύτερο μήλο και έδωσε σε κάθε αδελφή από ένα κομμάτι. Τότε τους αποκάλυψε και την ιστορία του θείου δώρου. Το τρίτο μήλο η Ειρήνη το φύλαξε για τις τελευταίες μέρες της επίγειας ζωής της.

Η οσιακή της κοίμηση

Εξημέρωσε Κυριακή, όπου για τελευταία φορά η Ειρήνη παρακολούθησε τη θεία λειτουργία, απαγγείλε το σύμβολο της πίστης (το πιστεύω), κοινώνησε, αγκάλιασε τις αδελφές και τους ζήτησε συγγνώμη και τέλος γονάτισε μπροστά στην Ωραία Πύλη, ύψωσε τα χέρια της και προσευχήθηκε για τελευταία φορά.

Οι μοναχές της, με ευλαβική σιωπή, την περικύκλωσαν και την έβλεπαν να χαμογελά. Με αυτό το ουράνιο χαμόγελο, το οποίο

αποδείκνυε την απόλυτη μακαριότητα και γαλήνη της ψυχής της, παρέδωσε το πνεύμα της η οσία Ειρήνη, Ηγουμένη της μονής Χρυσοβαλάντου, σε ηλικία 104 χρόνων.

Τα θαυματοργά μήλα της Αγίας

Στο μοναστήρι της Αγίας της Ειρήνης της Χρυσοβαλάντου στην Αθήνα, που είναι παλαιοημερολογίτικο, και εορτάζει 13 μέρες αργότερα, από τους άλλους Ναούς, αλλά και σε όλες σχεδόν τις εκκλησίες που εορτάζουν, γίνεται και η Ευλόγηση των Μήλων, «εις ανάμνησιν των τριών μήλων που δόθηκαν από τον Παράδεισο προερχόμενα, στην Οσία Ειρήνη Χρυσοβαλάντου», «Λιτανεύονται τα μήλα μέσα στο ναό και κατόπιν τοποθετούνται μπροστά στη θαυματοργό εικόνα στο ιερό θρόνι της Αγίας Ειρήνης, διαβάζεται η ειδική ευχή και αγιάζονται. Η χάρη του Θεού τα μεταβάλλει σε άγια μήλα, τα οποία αν καταναλωθούν μετά από τριήμερη νηστεία και με πίστη, μπορούν να βοηθήσουν σε προβλήματα ατεκνίας, αλλά και σε άλλα προβλήματα υγείας. Υπάρχει καταγεγραμμένο πλήθος τεκνοποιήσεων αλλά και κάθε είδος θαυμάτων!

Η Πρόοδος του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού

Η Εκκλησία την 1η Αυγούστου εισέρχεται στην περίοδο της Νηστείας του Δεκαπενταυγούστου. Την ίδια δε ημέρα εορτάζει την Πρόοδο του Τιμίου Σταυρού.

Στην Κωνσταντινούπολη, μετά την προσκύνηση του Τιμίου Ξύλου, γινόταν η λεγόμενη Πρόοδος, δηλαδή η περιφορά Του μέσα στην πόλη. Ο Ευστρατιάδης αναφέρει τα εξής: «Κατά την ημέραν ταύτην εξήγετο εκ του σκευοφυλακίου της μεγάλης εκκλησίας ο Τίμιος Σταυρός, περιήγετο ανά την πόλιν και εξετίθετο εις διαφόρους ναούς προς προσκύνησιν και αγιασμόν των πιστών και πάλιν απετίθετο εις το σκευοφυλάκιον».

Ο Κωνσταντίνος ο Πορφυρογέννητος στο έργο «Εκθεσις Βασιλείου τάξεως» περιγράφει τον τρόπο που γινόταν, τόσο η προσκύνηση, όσο και η περιφορά. Το Τίμιο Ξύλο, λοιπόν, προσφερόταν για προσκύνηση από τους πιστούς από τις 23 Ιουλίου και για επτά ημέρες. Στη συνέχεια, για δύο εβδομάδες γινόταν η Πρόοδος του Τιμίου Ξύλου προς αγιασμό, η οποία κάλυπτε όλη σχεδόν την Πόλη και τα περίχωρά της. Στις 14 Αυγούστου περιέφεραν το Τίμιο Ξύλο στα ανάκτορα και το εναπόθεταν στο εκκλησάκι των Αγίων Θεοδώρων, που βρισκόταν εντός του παλατίου.

Η εορτή της Προόδου του Τιμίου Σταυρού καθιερώθηκε να τελείται στις εκκλησίες, λόγω της σωτηρίας των Βυζαντινών από την επιδρομή των Σαρακηνών, με τη δύναμη του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού, επί αυτοκρατορείας του Μανουήλ Κομνηνού.

The Procession of the Precious Wood of the Life-giving Cross of the Lord is commemorated by the Church on August 1st. It is the first of the three “Feasts of the Savior” in August. The Second being the great feastday of the Transfiguration. The third being the Translation the of the Image Not-Made –by-Hands on August 16.

It became a tradition to carry the wood of the Venerable Cross through the streets of Constantinople for the sanctification of the city starting in the beginning of August. This was done because illnesses were more common in August at that time. On the eve of the feast, it was taken out of the imperial treasury, and laid upon the altar of the [Great Church of Hagia Sophia](#). From this Feast until the [Feast of the Dormition of the Most Holy Theotokos](#), they carried the relic of the Cross, throughout the city in procession, offering it to the people to venerate.

The Baptism of Rus', was done on this day in 988. So in the Russian Church, the [Lesser Blessing of Water](#) has become a part of the celebration of this feast.

Currently, this minor feast day may not be liturgically celebrated at many local parishes unless it falls on a Sunday. And even then there may not be a cross set up in the center of the church to venerate, as on the Great Feast of the [Elevation of the Holy Cross](#) on [September 14](#), or the [Sunday of the Holy Cross](#) the third Sunday of [Great Lent](#). Like these two other feasts, the [epistle reading](#) is from I Corinthians 1:18-24, and says that "the message of the cross is foolishness to those who are perishing, but to us who are being saved it is the power of God."

ΠΑΝΑΓΙΑ ΠΡΟΥΣΙΩΤΙΣΣΑ

Κάνουμε γνωστό σε όλους τους ομογενείς, σε όλους τους Ευρυτάνες, Αιτωλοακαρνάνες και Ναυπάκτιους ότι, θα τελεσθεί Πανηγυρικός Εσπερινός την **Πέμπτη, 22 Αυγούστου, 2019 και ώρα 7:00 μ.μ. και την Παρασκευή 23 Αυγούστου 2019, 9:00 π.μ. – 11:30 π.μ. Όρθρος και Θεία Λειτουργία**, στον Ιερό Ναό Θείας Αναλήψεως, Fairview, New Jersey, επί τη εορτή της Αποδόσεως της Κοιμήσεως της Υπεραγίας Θεοτόκου, και επί τη εορτή της Θαυματουργικής Εικόνας της Παναγίας της Προυσιώτισσας. Γίνεται γνωστό ότι στον Ιερό Ναό βρίσκεται προσκυνητάρι με αντίγραφο της Θαυματουργικής εικόνας.

Παρακαλούνται οι πιστοί να τιμήσουν την Εορτή της Παναγίας προσερχόμενοι εις τις Ιερές Ακολουθίες. Μετά τον Εσπερινό και Θεία Λειτουργία θα ακολουθήσει δεξίωση.

SAVE THE DATE 2019

Greek School Faculty Meeting & Luncheon
September 4, 2019

Greek Afternoon School Opens
September 6, 2019

Philoptochos Fashion Show
October 15, 2019

“OXI DAY” Program
October 25, 2019

Church Anniversary Dance
November 23, 2019

Ascension Greek Orthodox Church
101 Anderson Ave. Fairview New Jersey
201-945-6448, Fax 201-945-6463

email: info@ascensionfairview.org website

Visit our website: www.AscensionFairview.org

Like us on Facebook:

"Ascension Greek Orthodox Church"

Want to be added to our email list? Contact us:

info@ascensionfairview.org

THE WEEKLY BULLETIN
YEAR 2019 ISSUE 7,4

SUNDAY, July 28, 2019
6th Sunday of Matthew

KYPIAKH, 28 Ιουλίου, 2019
Στ' Ματθαίου

MEMORIAL SERVICES –ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

1 χρόνος: Νικόλαος Δόβας

1 year: Nicholas Dovas

*Ο καφές προσφέρεται από την οικογένεια Ψώνη
που τελεί το μνημόσυνο
εις μνήμη του κεκοιμημένου*

*The coffee is offered by the PsonisFamily
that has the Memorial Service*